

følge Ministeren i denne Sag og stemme for det Underændringsforslag, som er stillet af Mindretallet.

Zahle: Jeg maa i Tilslutning til den ærede foregaaende Taler meget anbefale det Mindretalsændringsforslag, som gaar ud paa at forhøje den aarlige Pension til Redningsmand Christen Bak Madsen. Det er rigtigt nok, at det at tjene ved Redningsvæsenet er ikke en Livsstilling og ikke en Levevej, og det lønnes ikke saaledes, at en Mand kan forsørge sin Familie dermed, thi det kan være rigtigt, at det ikke er noget, som optager Mandens hele Arbejdsevne. Men en anden Ting er, at naar en Mand kommer til Skade i Redningsvæsenets Tjeneste og — saaledes som det er Tilfældet for denne Mands Vedkommende — mister sin Førlighed og Arbejdsevne i Redningsvæsenets Tjeneste, saa kan Staten ikke beregne hans Pension i Forhold til den Løn, han har haft, da han med sin fulde Førlighed havde et Bierhverv som Redningsmand i Redningsvæsenets Tjeneste. For det nytter jo ikke Manden og hans uforsørgede Børn noget, at det kun var et Bierhverv, han havde i det Redningsvæsen, i hvis Tjeneste han kom til Skade; naar han dog har mistet sin Førlighed og sat hele sin Arbejdsevne over Styr, har han intet, hvormed han kan forsørge sin Familie undtagen den Understøttelse, han kan faa fra Statens Side, eller som kan skaffes til Veje paa anden Maade.

Denne Mand har tjent i 32½ Aar i Redningsvæsenets Tjeneste; det oplyses om ham, at han, da Baaden kæntrade, kom saa alvorligt til Skade, at han mistede sin Førlighed og Arbejdsevne, og det oplyses endvidere om ham, at han sidder i meget daarlige Kaar og endnu har Børn at forsørge. Og denne Mand vil man nu have skal leve selv og forsørge og opdrage og føde og klæde sine Børn for et Beløb af i alt 375 Kr. om Aaret, hvoraf Staten endda kun giver ham 225 Kr. Det er jo aldeles umuligt for denne Mand at klare sig. Det bliver jo ogsaa erkendt, idet der stilles Forslag om at give ham 500 Kr. en Gang for alle. Men hvad kan det hjælpe at give ham det, naar han staar og maa ske skylder det meste af det Beløb væk! Hans Kaar ere jo daarlige, og det har ikke kunnet slaa til hidtil. Om han nogetsteds har kunnet faa nogen Kredit og altsaa skylder noget væk, ved jeg ikke, men i alt Fald er der Nød og Trang og Huller at dække i hans Hjem og overalt i hans

Forhold, og de 500 Kr. ville svinde bort som Dug for Solen, og saa staar Manden igen og har ikke mere end en Statspension paa 225 Kr. og en Godgørenhedsunderstøttelse paa 150 Kr. om Aaret; saa at altsaa han og hans Børn fremtidig skulle leve af 375 Kr. om Aaret. Dette er efter min Mening umuligt, og da det efter min Mening maa siges at være Statens Pligt at stille en Mand, der er kommen til Skade i Redningsvæsenets Tjeneste, saaledes, at han i al Tarvelighed kan leve selv og opdrage sine Børn, maa jeg meget indtrængende anbefale at forhøje den Pension, der er indrømmet ham, saaledes at han faar 600 Kr. om Aaret. Hermed skal jeg anbefale det foreliggende Ændringsforslag.

L. Rasmussen (Vejle Amts 1ste Valgkreds): Der er rettet en Henvendelse fra forskellige Sider til mig om, at dette Underændringsforslag noget kunde misforstaas. Det ser nemlig ved et flygtigt Øjekast ud, som om det gik ud paa at nedsætte Understøttelsen. Men man vil lægge Mærke til, at det, som foreslaas af Udvalgets Flertal, gaar ud paa en Gang for alle at give den paagældende Mand en ekstraordinær Understøttelse paa 500 Kr. Forslaget fra Mindretallet gaar derimod ud paa at forhøje den aarlige Understøttelse med 375 Kr. Vi foreslaa altsaa den aarlige Understøttelse sat op til 600 Kr., medens det, der er foreslaaet af Ministeren og tiltraadt af Udvalget, er: en Gang for alle at give ham en Understøttelse af 500 Kr.

Jørgen Jensen: Det ærede Medlem for Fredericia (L. Rasmussen [Vejle Amts 1ste Valgkreds]), der for et Øjeblik siden havde Ordet, benyttede Lejligheden til at give en udførlig Fremstilling af et Andragende, der er indkommet til Finansudvalget angaaende et Landpostbud i min Valgkreds. For saa vidt vi ved denne Lejlighed kunne diskutere Indstillingerne fra Udvalget for Andragender, kunde jeg have Lyst til at gøre en Bemærkning dertil. Det er dog nok muligt, at det ikke kan tillades; men jeg skal saa blot gøre opmærksom paa, at naar jeg har indbragt dette Andragende; er det ogsaa min Agt at ville anbefale det. Naar det ærede Medlem allerede har benyttet Lejligheden til at anbefale dette Andragende, som nu ikke foreligger, kan jeg tænke mig, at Anledningen dertil er den Frygt for at komme bagefter, som jo ikke er ukendt hos det ærede Medlem.